herpy

FRØER

White-lined Leaf Frog

Phyllomedusa vaillantii

Phyllomedusa vaillantii er en nataktiv bladfrø fra Amazonas, 5-8 cm lang, med grøn ryg, rødbrune flanker og røde, lavendelfarvede eller orange farver på lårenes inderside. Den går langsomt på tværs af grene i stedet for at hoppe og lægger sine æg i en foldet bladrede over vand.

Familie: Phyllomedusidae Udgivet 16. november 2026 **Mild hudgift**

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**5-8 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**8-10 år**
Aktiv	**Nat**
Levevis	**Træboende**
Biotop	**Regnskov og vådområde**
Hudgift	**Mild** Vask hænderne efter kontakt, og hold fingrene fra øjne og mund
Sværhedsgrad	**Øvet**

PASNING

Min. terrarie	**45 × 45 × 90 cm** L × B × H til 2 voksne dyr
Temperatur, dag	**24-28 °C**
Temperatur, nat	**20-24 °C**
Luftfugtighed	**60-80 %**
Vand	**Vandskål** dybde 2-5 cm
UVB	**Valgfri** Ferguson-zone 1
Kost	**Insekter**
Holdes	**Enkeltvis, parvis eller i gruppe**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudser i vand**
Æglægning	**På blade over vand**
Kønsmoden	**12-18 mdr.**
Æg pr. lægning	**200-800**
Klækning	**5-14 dage** ved 24 °C
Larvetid	**40-90 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Færdigfoder**
Yngelpleje	**Ingen**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Ikke omfattet**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten står ikke på CITES-listerne, så der kræves ingen CITES-papirer. EU-bilaget er ikke aflæst i referencetabellen og er derfor ikke angivet.

Om arten

Phyllomedusa vaillantii er en mellemstor, slank træfrø med glat, grøn ryg og lysegrøn til hvidlig underside. Flankerne er rødbrune, og huden har små hvide eller orange pletter. Lårenes inderside kan være rød, lavendelfarvet eller orange, og bugen er lys orange. Pupillen er lodret ellipseformet, som hos de andre arter i slægten, og øjnene er store.

Hannerne er 5-6 cm fra snude til kloak og hunnerne 7-8 cm. Hunnen er altså både større og kraftigere bygget, og kønnene har tydeligt forskellig snudeform. Hannen har løs hud på struben, hvor den har kaldesækken.

Som andre arter i slægten går *P. vaillantii* langsomt og målrettet gennem vegetationen med modsatstillede tæer, i stedet for at springe. Dagen tilbringer frøen siddende og sammenkrøbet på et blad, og først efter mørkets frembrud begynder den at bevæge sig og æde. Hudens kirtler danner et sekret med biologisk aktive peptider, som hos *P. vaillantii* er påvist at virke mod bakterier og at dræbe myg og deres larver. Giften dannes af frøen selv og kommer ikke fra føden. Hvor meget sekretet generer mennesker ved almindelig kontakt, er ikke dokumenteret, og hudgiften er derfor sat til mild som en forsigtighedsregel: vask hænder før og efter kontakt, rør ikke øjne og mund, og håndtér kun frøen, når det er nødvendigt.

Arten blev beskrevet i 1882 af George Albert Boulenger. Der er kun få dokumenterede erfaringer med arten i fangenskab, og mange af pasningstallene er derfor lånt fra slægtninge; det er markeret i teksten. Levetid i fangenskab er ikke dokumenteret for arten, og 8-10 år er lånt fra nærtstående arter i slægten.

Udbredelse og levested

Phyllomedusa vaillantii lever i det nordlige Sydamerika, i store dele af Amazonområdet. Den er fundet i Bolivia, Brasilien, Colombia, Ecuador, Guyana, Peru, Surinam og Venezuela. I Brasilien er den bl.a. kendt fra Amapá og fra skovene omkring Manaus.

Udbredelsen er stor, og arten regnes ikke for truet på verdensplan. Den lokale trussel er tab af levested, når regnskov ryddes.

> **Oprindelig udbredelse:** Bolivia, Brasilien, Colombia, Ecuador, Guyana, Peru, Surinam og Venezuela.

LEVESTED

Arten lever i fugtig, tropisk lavlandsskov, ved sumpområder, floder og ferskvandsmoser. Frøen sidder i vegetationen over vand: i buske og lave træer ved damme og bække, hvor den sover gemt på bladene om dagen. Hannerne kalder fra grene nær vandet om natten.

Året er præget af en regntid og en mindre våd periode. Formeringen følger de vådeste måneder. Temperatur og luftfugtighed i levestedet er ikke dokumenteret for arten.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation

Pasning

TERRARIET

Et højt, godt ventileret terrarie passer bedst, fordi frøen er et trædyr. Minimum er 45 × 45 × 90 cm til to voksne dyr, og en lidt større flade giver mere ro, hvis dyrene holdes i en lille gruppe. Højden er vigtigere end gulvfladen: frøen klatrer og sover på bladene, så der skal være mange grene på tværs og lodret, og store, stabile blade, som kan bære vægten, fx philodendron, pothos eller calathea.

Bunden kan være fugtig sphagnum eller papirservietter, hvis du vil have det let at holde rent. Et dræn i bunden gør det nemt at fjerne overskydende sprøjtevand. Et enkelt, ryddeligt indrettet terrarie med få potteplanter er lettere at holde sundt end en tæt bundplantning, fordi sygdomsfremkaldende orme og bakterier ikke samler sig i jorden. Terrariet skal have god ventilation i låget, så luften ikke står stille.

Vær opmærksom på, at nytilkomne frøer let gnider snuden mod ruderne. Giv dem skjul og undgå for små kasser. Til unger kan et mindre plastikbur med papirservietter bruges, indtil de er vokset til. Disse mål er lånt fra nærtstående arter, da der kun findes få dokumenterede erfaringer med *P. vaillantii*.

TEMPERATUR

Dagtemperaturen holdes på 24-28 °C. Om natten må den gerne falde 3-6 grader, til 20-24 °C, som i naturen. Der er ikke brug for en hotspot-lampe, hvis rummet er varmt nok. En lavtydende pære kan give lidt ekstra varme, hvis det er nødvendigt, men den tørrer også luften ud.

Varme over ca. 30 °C i længere tid bør undgås. Bliver det for varmt, så sænk temperaturen og sprøjt oftere. Tallene er lånt fra nærtstående arter i slægten, og artens egne grænser er ikke dokumenteret.

Læs mere: Varme og temperatur

LUFTFUGTIGHED OG SPRØJTNING

Luftfugtigheden skal ligge mellem 60 og 80 % med naturlige udsving gennem dagen. Sprøjt terrariet en eller to gange dagligt, helst om aftenen, så det kan tørre lidt op i løbet af dagen. Luftfugtigheden kan i en kort stund stige til næsten 100 % lige efter sprøjtning, men den skal falde igen.

Stillestående, våd luft giver svamp og bakterier, så ventilationen må ikke lukkes helt. Slægtens arter kan klare perioder med lavere fugt, fordi hudens sekret nedsætter vandtabet, men de bør ikke holdes tørre længe. Brug regnvand, osmosevand eller afkloreret vand til sprøjtning. Et regnanlæg eller en tågemaskine på timer kan lette arbejdet.

VAND OG VANDKVALITET

Frøen sidder gerne i en vandskål om natten, og skålen skal derfor være stor nok til, at dyret kan sidde i vandet, og lav nok til, at det aldrig risikerer at drukne: 2-5 cm dyb med en sten eller en gren som udgang. Skålen skiftes hver dag, fordi frøen ofte efterlader ekskrementer i den.

Brug vand uden klor og kloramin, enten regnvand, osmosevand tilsat mineraler eller postevand behandlet med et vandbehandlingsmiddel. Padder optager vand og stoffer gennem huden, så rengøringsmidler, sæbe og kemikalier skal holdes helt væk fra skålen og indretningen. Skyl skålen grundigt med varmt vand ved skift.

LYS OG UVB

Giv 10-12 timers lys om dagen på en timer, og slå lyset fra om natten. Belysning til planterne er nok, og frøen sover om dagen under bladene, så der skal altid være skygge. UVB er ikke dokumenteret som nødvendig for arten, men en lavtydende UVB-pære, fx Ferguson-zone 1, over en delvis åben del af låget kan bruges som tilvalg over sovepladserne. Lad aldrig dyret komme tæt på lampen, og sørg for, at der er skygge og skjul.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Frøen æder levende insekter, der fanges om natten: fårekyllinger, fluer, kakerlakker og voksmøl. Voksne dyr får 2-8 foderdyr pr. frø, ca. hver anden til femte dag. Foderdyrene skal være mindre end afstanden mellem frøens øjne. Fodr om aftenen, og fjern uspiste foderdyr om morgenen, så de ikke gnaver i frøen, mens den sover.

Støv foderdyrene med kalk med D3 ved hver anden fodring og med et fosforfrit multivitaminpulver med jævne mellemrum. Nyforvandlede unger tager bananfluer første gang, og efter en uge eller to små fårekyllinger. Fodr ungerne hver aften, men giv ikke for mange foderdyr ad gangen, for det kan stresse dem og give endetarmsfremfald.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Arten er rolig og natlig, og den sover hele dagen på et blad med benene trukket ind. Om natten bliver den aktiv, hvis den ikke forstyrres. Hannerne kalder om natten, især efter sprøjtning.

Dyrene kan holdes enkeltvis, som par eller i en lille gruppe på to til otte i et passende stort terrarie. Huden er tynd og følsom, så håndtering bør begrænses til rengøring og sundhedstjek. Hænderne skal være rene og fugtige, eller man kan bruge pudderfri engangshandsker. Flyt kun dyrene, når det er nødvendigt.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Hunnen er større og kraftigere end hannen: hunner er 7-8 cm og hanner 5-6 cm, og snudeformen adskiller kønnene. Hannen har løs hud på struben og kalder, mens hunnen er tavs. Kønsmodenhed er ikke dokumenteret for arten, men nærtstående arter i slægten er kønsmodne efter 12-18 måneder, hvis de fodres godt.

Hos nærtstående arter har en gruppe med flere hanner end hunner givet de bedste resultater, fx seks hanner og tre eller fire hunner. Hunnerne skal være i god foderstand for at kunne udvikle æg, og dyrene skal være sunde og have været i fangenskab en tid.

PARRING

Parringen følger regntiden. I fangenskab ligner det andre arter i slægten: en periode med lidt lavere fugt i fire-fem uger, efterfulgt af en tydelig, brat regnperiode. Sprøjt kraftigt flere gange om dagen, indskrænk ventilationen en smule og fodr hver aften med varieret føde, til hunnerne er runde og hannerne kalder hver nat.

Flyt så dyrene til et regnkammer: et højt terrarie med 5-8 cm vand i bunden, en pumpe og slange med små huller, der får det til at regne fra toppen. Vandet holdes på 21-27 °C. Planter med store blade, fx philodendron, skal hænge over vandet, så der er steder at lægge æg. Er der ingen parring efter en til to uger, flyttes dyrene tilbage til det almindelige terrarie, og forsøget gentages efter nogle ugers fodring. Metoden er lånt fra nærtstående arter, da der ikke findes dokumenterede forsøg med *P. vaillantii*.

ÆG OG HALETUDSER

Hunnen lægger æggene på et blad over vand. Hun folder bladet og klistrer det sammen med en gelé, så æggene ligger beskyttet mod udtørring og rovdyr, og æggene dækkes af gelé og tomme gelélholdige kapsler. Antallet af æg pr. lægning er ikke dokumenteret for arten. Hos den nærtstående *P. sauvagii* lægger hunnen 200-800 æg, og tallet i faktaboksen er lånt derfra; hos mindre arter i familien rummer en lægning ca. 40-100 æg.

Æggene klækker efter 5-14 dage, og haletudserne falder ned i vandet. Der er ingen yngelpleje. Haletudserne passes i et akvarium; op til 30 haletudser kan holdes i ca. 40 liter, hvis vandet holdes rent. Brug et svampefilter eller en lille pumpe, så vandet bevæger sig, og skift 25-50 % af vandet hver uge. Vandet holdes på ca. 24-27 °C.

Haletudserne fodres med fint pulverfoder de første uger, derefter med almindeligt tropisk fiskefoder i flager i den mængde, de æder på et par timer hver dag. Æg, der falder i vandet, udvikler sig som regel normalt.

Læs mere: Opdræt af haletudser

METAMORFOSE

Ægklumpen kan flyttes sammen med bladet til en plastikboks med lidt vand i bunden, så æggene hænger lige over vandet. Hold dem ved ca. 24 °C under normal belysning. Klækningen tager 5-14 dage, afhængigt af temperaturen. Haletudserne begynder metamorfosen efter ca. 40-90 dage. Tallene er lånt fra nærtstående arter i slægten.

Når forbenene er kommet, skal ungerne flyttes til en lille beholder med ca. 1 cm vand og et blad eller en gren, så de kan komme op af vandet og ikke drukner. Når halen er helt optaget, flyttes ungerne til et lille terrarie med fugtigt papir eller sphagnum, en lille vandskål og planter.

OPDRÆT AF UNGER

De nyforvandlede unger holdes i et lille terrarie, fx 20-40 liter til en lille gruppe, med fugtige papirservietter eller sphagnum i bunden, en lav vandskål og et par planter til at sidde på. Hold dem ved samme temperatur som de voksne, 24-28 °C om dagen, og sprøjt dagligt.

Første måltid er 2-3 bananfluer pr. frø, og efter en uge eller to små fårekyllinger. Fodr hver aften eller hver anden aften, og tilsæt altid kalk og vitaminer. Ungerne vokser hurtigt og kan nå voksenstørrelse på under et år, hvis de fodres dagligt. Sortér efter størrelse, så de små ikke bliver overset ved foderet.

Sundhed og typiske fejl

Sundhedsproblemer ved arten er ikke dokumenteret, så følgende er lånt fra slægten:

- Lungeorm og andre indvoldsorme: dyr, der taber sig trods god appetit, kan have orm. Få dem testet og behandlet hos en dyrlæge med forstand på padder. Enkelte midler er fatale for visse arter, så behandl aldrig på egen hånd.
- Skader på snuden af at gnide mod ruder: forebygges med et stort nok terrarie og skjul, og kan behandles med antibiotisk salve.
- Udhængende endetarm hos unger, hvis de får for store eller for mange foderdyr ad gangen.
- Svamp og bakterier ved stillestående, våd luft eller beskidt vand: sørg for god ventilation og rent vand.

Gå til en dyrlæge med forstand på padder, hvis dyret holder op med at æde, ser sløvt ud, har rødmende hud eller sidder med åben mund.

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.

Hele vejledningen med kort og opdateringer: herpy.org/da/froeer/phyllomedusa-vaillantii